

ВАРНЕНСКИ ОБЩИНСКИ ВЪСТНИКЪ

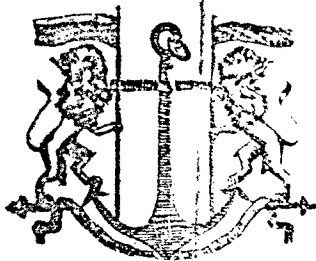
ИЗЛИЗА ТРИ ПЪТИ ВЪ МЪСЕЦА

Обикновено на 10, 20 и 30 числа

Цѣна на вѣстника за година е

2 лева.

Отдѣленъ брой 5 ст.

Имеа, статии, пари и сичко що е за вѣстника се праща до Градеко-Общинското Управление въ Варна.

За обявления се плаща за дума:

На първа страница 3 стот.
„ втора страница 2 „
„ трета и четвърта страница . . . 1 „

ИЗВОДЪ

отъ

рѣшенията на Варнен. Град. Общински Съвѣтъ.

28 Септември 1902 година.

243. Остава се безъ послѣдствие молбата на Варненския жителъ Ив. Вълковъ, подъ вх. № 539/902 год., съ която иска отмѣната на постановл. № 479/901 год., съ което му е наложено 20 л. глоба за вадене еквивъ хлѣбъ.

244. Молбата на Варненца Бедросъ Дермерджиянъ, подъ вх. № 286/902 г., съ която моли да му се опрости наложената съ постановление № 402/901 год. глоба 25 лева, като неоснователна се остава безъ послѣдствие.

245. Молбата на Варненца Али Мехмедовъ, подъ вх. № 894/902 г., съ която моли да му се опрости наложената му съ постановление № 367/901 год. глоба, като неоснователна се остава безъ послѣдствие.

246. Наложена съ постановление № 15/902 год. глоба на Варненца Георги Дивери, за нарушение закона за благоустройството и пр., се намалява отъ 50 на 20 лева. Това намаляние е направено и по книгитѣ на общинската каса.

247. Молбата на Варненца Симо Георгиевъ, подъ вх. 1881/02 г., съ която моли да му се опрости наложената му съ постановление № 519/902 г. глоба отъ 40 л., като неоснователна се остава безъ послѣдствие.

248. Наложена съ постановление № 123/901 г. глоба на Варненца Ив. Тасевъ се намалява отъ 25 на 5 лева.

249. Наложени съ постановления № № 500, 502 и 504/901 г. глоби на Варненскитѣ жители Ив. Аргиропуло, Павко Попъ Георгиевъ и Василъ Стояновъ, се намаляватъ отъ по 15 на по 5 лева.

250. Молбата на Варненца Атанасъ Кънчевъ, подъ вх. № 15676/901 г., съ която моли да не му се зема такса за дѣйствителни фурни, а само за една, се остава безъ слѣдствие.

251. Слѣдствие молбата на Варненца Хр. х. Атанасовъ, регистрирана подъ вх. № 8566/902 г., съ която моли, што сумата 447 л. 70 ст., произтекаюша отъ разиски и пр. по воденето на гражд. дѣло № 60/98 г., да изплаща на общината въ срокове, а не отведѣжъ, защото това не позволявало оскъдното му положение. Разрѣшава му се да плаща по 20 лева ежемѣсечно до окъчателното изплащане на сумата 447 л. 70 ст., което ако той не изпълни, т. е. не внесе сѣки мѣсець по 20 лева, тогава ще се събере на ведѣжъ и то по начинъ такъвъ, какъвто намѣри за добръ общин. управление.

Министерство на Търговията и Земледѣлието

Отдѣление земледѣлческо

О К Р Ж Ж И О

№ 5759.

София, 22 Мартъ 1903 година.

До Г. Г. Окръжнитѣ Управители.

За свѣденіе до районитѣ инспектори по земледѣлието и клоноветѣ му.

Отъ врѣме на врѣме въ Министерството посгиватъ оплаквания, както противъ търговци-контрабандисти на бубени сѣмена, така и противъ бубохранители, които отхранватъ буби отъ дамазлъкъ бубено сѣме. Често пѣти добититѣ отъ такива сѣмена пашкули, които сж и по качество и по количество много по-долни отъ онѣзи, добити отъ здраво бубено сѣме, сж изнасяни за продажъ на пазаря и продавани за ничтожна цѣна, както е случая въ Русенското тържище и другаде.

Врѣдата отъ подобна контрабанда сѣмена е двойка: ако и да успѣятъ, може би, първата година да се завиятъ бубитѣ въ пашкули, то втората година тѣ сигурно ще измратъ отъ болестъта побрина, която се прѣдава отъ пеперудитѣ на сѣмето и бубохранителя не ще получи нито единъ пашкулъ. Съ това се врѣди най-напрѣдъ на самитѣ бубохранители, които мислейки, че може и самъ да си добие бубено сѣме, както е било по-рано—прѣди появяването на болестъта—храни буби отъ дамазлъкъ сѣмена, отъ друга страна нанася се врѣда и на другитѣ бубохранители, защото побрината е извънредно заразителна, като се прѣнася и разпространява сжко много бързо. По тази причина, ако на единъ бубохранитель бубитѣ сж отъ дамазлъкъ бубено сѣме, което като несанкционирано, е заражено отъ болестъта, то при отиваннето отъ една бубарница въ друга твърдѣ лесно се прѣнася заразата и върху здравитѣ буби, които може и да не умрѣтъ, но въ сѣки случай реколтата значително ще пострада и количествено и качествено. Това сжко е прѣдвидялъ и законодателя, като въ закона за повдигане копринената индустрия въ страната, е указалъ изрични наказания на подобни бубохранители и търговци-контрабандисти на бубени сѣмена.

По поводъ на това, покаявамъ Ви, Господине Управителю, въ съгласие съ Районитѣ Инспекторъ по земледѣлието и клоноветѣ му, слѣдъ като се разясни на населението отъ повѣрении Ви окръжъ врѣдата отъ подобни сѣмена, да наредите нужното за най-строго прѣследване и наказване на подобни търговци на бубени сѣмена или бубохранители.

Министръ: (под.) П. Абрашевъ.

Началникъ на отдѣленнето: (под.) Ив. Сарановъ.

Министерство на Вътрѣшнитѣ Работи

Отдѣление Административно полицейско

О К Р Ж Ж Н О

№ 1299.

София, 26 Мартъ 1903 година.

До. Г. Г. Окръжнитѣ Управители и Софийския Градоначалникъ.

Понеже отъ наша страна се дигнаха паспортнитѣ спънки спрямо ромжнскитѣ поданици, като се възстанови реда за сношенията, които е съществувалъ по-рано между двѣтѣ държави—прѣди конфликта отъ 1900 год. окръжно № 7354/901 год., натоваренъ бѣ Княжеския дипломатически агентъ въ Букурещъ да ходатайствува за прѣмахването тия спънки и отъ ромжнска страна. Въ отговоръ на това кралевското правителство е съобщило на нашия дипломатически агентъ, че е дало вече нуждитѣ заповѣди на сички погранични пунктове откъмъ България да позволяватъ влизането въ Ромжния на пжници, снабдени съ български паспорти, ако и да не сж визирани прѣдварително отъ кралевското дипломатическо агенство въ София или отъ кралевското консулство въ Русе. Формалността на визита ще става за напредъ въ пограничните пунктове отъ Ромжнскитѣ митнически агенти.

Като съобщавамъ това, слѣдствие отношението отъ Министерството на Външнитѣ Работи подъ № 1612, моля г. г. Окръжнитѣ Управители, да се распоредятъ да му се даде широка гласностъ между населението, за знание на интересующитѣ се. Да го съобщятъ и на пограничните митнически власти, натоварени съ прѣглеждане паспортитѣ, та да не изискватъ виза на паспортитѣ отъ пжницитѣ, които идатъ у насъ отъ Ромжния.

Главенъ Секретарь: (под.) Т. Васильовъ.

Началникъ на отдѣлението: (под.) Г. Симовъ.

Варненско Окръжно Акцизно Управление

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 2949.

Варна, 15 Априлъ 1903 година.

Варненското Окръжно Акцизно Управление обявява за знание на интересующитѣ се въ Варненския окръгъ лица, че по силата на чл. чл. 20 и 21 отъ Правилника за денатуриране на спиртъ, сѣкой който желае да търгува съ денатуриранъ спиртъ за горене и освѣтление, е длъженъ да подаде заявление въ управлението, като укаже мѣстото, дѣто ще става тѣзи продажба и слѣдъ като получи разрѣшение и се сдобие съ свидѣтелство за тая цѣль, ще може да извършва търговията си. До второ распореданне, продавачитѣ на денатуриранъ спиртъ, сж длъжни да водятъ особенъ регистръ, въ който точно да се обозначава количеството на внесеня и изнесеня отъ завѣденията имъ денатуриранъ спиртъ и сѣки дневнитѣ му продажби на едро, като се отбѣлзва, кому, дѣ и колко какъвъ спиртъ продава. Дневната продажба на дрѣбно, може да се записва на единъ пжтъ прѣзъ деня — вкупомъ.

По единъ екземпляръ отъ това обявление да се испрати на Г. г. Околийскитѣ началници въ окръга, за да распоредятъ да му се даде гласностъ чрѣзъ общинскитѣ кметове и на общин. агенти, за свѣденне и изпълнение.

(под.) Варнен. Окр. Акцизенъ Началникъ: П. Ивановъ.

Варненско Окръжно Акцизно Управление

Твърдъ бързо.

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 2662.

Варна, 11 Априлъ 1903 година.

До Г. г. Общинскитѣ кметове въ Варненски окръгъ.

Съгласно окръжното прѣдписанне на Господина Министра на Финанситѣ отъ 31 истеклий м. Мартъ подъ № 6742, моля Г. Общинскитѣ кметове да дадатъ най-обширна гласностъ, чрѣзъ обявления, между населението изъ общинитѣ имъ, че лицата, които съгласно чл. 6 отъ закона за тютюня сж дали прѣзъ миналата годнна гаранция за саждане тютюни, могатъ по силата на сжщата гаранция — да садятъ тютюни и за напредъ, стига само да продължаватъ валидността ѝ, въ случая, че тя е дадена само за една година. Въ послѣдния случай, достатъчно е гаранта да подаде декларация завѣрена по нотариаленъ редъ, въ смисълъ, че дадената отъ него гаранция прѣзъ . . . година има сила и за . . . година. Така подновената гаранция не дава право на лицето да посади повече декари, отъ колкото допуска чл. 6 отъ закона за тютюня нито пъкъ въ случай, че посади по-малко да има право да освободи съответствующата частъ отъ гаранцията, освѣнъ ако производителя е изпродалъ сичкитѣ си тютюни.

(под.) Варнен. Окр. Акц. Началникъ: П. Ивановъ.

А К Т Ъ.

Днесъ на 3 Априлий 1903 г, долоподписаний Кметъ П. Кърджиевъ на Варненската градска община, заедно съ пом. кмета Т. Раевъ и члена отъ сѣвѣга Александръ Фокка, въ присѣтствието на и. д. бирника Петръ М. Богоевъ и на общинскитѣ контролоръ Петръ М. Богоевъ, произвѣдохме ревизия върху операциитѣ извършени отъ бирника за врѣме отъ 1 Мартъ до 31 сжщий 1903 год. и намѣрихме:

1) Че сичкитѣ постигнали и израсходвани суми сж редовно записани по книгитѣ и тия послѣднитѣ, сравнени, се съгласуватъ по мѣжду си и съ расходо-оправдателни документи, съгласно указанията въ правилника за счетоводството и дѣловодството на градскитѣ общински управления;

2) Че, като се спаднахъ израсходванитѣ суми, споредъ книгитѣ и документитѣ, отъ по тжпленията, показани въ квитанционата книга, оказа се наличността чиста, споредъ както е показана въ касовата книга и въ монетаря, а имено:

Въ злато — лева — ст.

„ сръбро 55572 „ — „

„ мѣдни — „ 72 „

3) Че неповърнатитѣ въ депозитъ и на хранение суми и вещи се оказаха на лице, споредъ както сж записани въ депозитната книга, а за повърнатитѣ прѣзъ истеклия мѣсець, намѣриха се редовни разрѣшения и расписки.

Прилага се една равномѣтка.

Ревизиона комисия		Кметъ: П. Кърджиевъ
		п. Кметъ: Т. Раевъ
		Членъ: А. Г. Фокка

и. д. Бирникъ,
Общ. Контролоръ: П. Богоевъ.

РАВНОСМѢТКА

за състоянието на касата на Общинското бирничество при Варненското Градско Общинско Управление при мѣсечната ревизия за м. Мартъ 1903 год., произведена на 3 Априль 1903 год.

Да дава

Да зема

№. по редъ	Кому и за какво	Сума		№. по редъ	Отъ кого и за какво	Сума	
		лева	ст.			лева	ст.
1	На наличността съгласно касовата	55572	72	1	Отъ изплатени заплати непрѣкарани на		
2	„ депозитнитѣ суми	43836	83		расходъ	15352	02
3	„ запорнитѣ суми	1820	58	2	„ расходитѣ за 1900 и 1901 г., съгласно опису за това	80715	45
4	„ държавното съкровище за данъка върху заетието, одържанъ отъ заплатитѣ на служащитѣ прѣзъ 1901 год.	5079	98	3	„ расходи безъ платежни заповѣди	19	90
5	„ сжщото за връхнини за сжщото врѣме	1008	86	4	„ аванси срѣщу платежни заповѣди	2491	08
6	„ сжщото за пжтна повинностъ, събрана отъ служащитѣ за 1901 год.	1712	—	5	„ наличностъ въ Бѣлг. Народна Банка	8586	37
7	„ общинската каса за общинска връхнина прѣзъ 1901 год.	1025	34	6	„ „ „ гербови марки	139	70
8	„ държавното съкровище за данъка върху заетието, прѣзъ 1902 год.	3205	28	7	„ „ „ общинската каса	3741	73
9	„ общинската каса за глоби, одържани отъ служащитѣ, прѣзъ 1901 год.	35	—	8	„ Дончо М. Анковъ	121	35
10	„ държавното съкровище за връхнини, одържани отъ служащитѣ, прѣзъ 1902 година.	641	89	9	„ расходитѣ за посрѣщанието на Рускии Великъ Князь, прѣзъ 1902 г.	2549	55
11	„ Общинската каса за връхнини, одържани прѣзъ 1902 год.	641	29	10	„ аванси срѣщу заплати	801	70
12	„ сжщата за глоби отъ служащитѣ прѣзъ 1902 год.	55	—	11	„ платежна заповѣдъ № 1414/903 г., исплатена, а не прѣкарана на расходъ	165	—
13	„ обгербоване исплатени заплати непрѣкарани на расходъ	16	40				
14	„ сумитѣ на уволненитѣ войници	32	78				
	Сичко .	114683	85		Сичко .	114683	85

Гр. Варна, 3 Априль 1903 г.

Ревизиона комисия: Кметъ: П. А. Кърджиевъ
 Пом. Кметъ: Т. Раевъ
 Съвѣтникъ: Ал. Фотка
 и. д. бирникъ,
 Контрольоръ: П. Богоевъ.

ПОЛЕЗНИ СЪВѢДЕНИЯ

Борбата съ охтиката като съ народна болестъ.

Въ 1899 година международния берлински конгресъ по въпроса за борбата съ охтиката е било признато, че тя прѣдставлява отъ себе си болестъ прѣдимно на работния класъ. Статистиката доказва, че тя огнася най-много жертви изъ срѣдата на тоя класъ и то въ най-цвѣтущата възраст. Въ Германия на 1000 работници, станали неспособни за работа между 20 и 29-годишна възраст, повече отъ половината сж били охтичави.

Изслѣдваніята показватъ, че въ живота на работното население има много условия, които способствуватъ за развитието на охтиката. Признава се, че ослабването на човѣшкия организъмъ служи като главна причина за заболяването му отъ тая болестъ; той става тогава неспособенъ да се противи на заразата. Сѣко разстройство на храненето, сѣко пониженье на жизнеспособността на човѣшкото тѣло води къмъ усилено развитие на охтичните бактерии, които сж успѣли да се загниждатъ въ него. Въ живота на работния класъ сжществуватъ много условия, които способствуватъ за ослабване на организма, а слѣдователно и за развитие на охтичните бактерии въ него.

Проф. Рубнеръ е посочилъ постепеното развитие на охтиката въ зависимостъ отъ жилищнитѣ условия. Помидитѣ, които прѣкарватъ цѣля си животъ на чистъ въздухъ, не знаятъ що е това охтика. Бѣдниятъ обитателъ на голѣмитѣ градове, който се свива въ подземията на голѣмитѣ кжщи, въ квартири, дѣто отъ единъ прозорець се ползватъ 5 души и на единъ креватъ спятъ нѣколцина, заболѣва отъ охтика въ пропорция 1 : 3. „Най-печалната страна на съврѣменото човѣшко сжществуване е жилищниятъ въпросъ, — казва проф. Рубнеръ. — Ние сме длѣжни да се стремимъ, щото жилищата да бждатъ хигиенни, особено въ голѣмитѣ градове, като обезпечаватъ достатъчно количество свѣтлина и въздухъ“.

На сжщия тоя конгресъ проф. Френкель е посочилъ, че охтиката най-лесно се прѣдава при повторно и обилно възприемане туберкулозни бактерии, при близко и продължително сношение съ болни, особено въ затворени помѣщения, нечисто държани и слабо провѣтривани. Дневната свѣтлина и слънчевитѣ лжчи най-бърже убиватъ туберкулознитѣ микроби; поради това тъмнитѣ и лошо освѣтлявани помѣщения особено съдѣйствуватъ за распространение на заразата.

Силното напрѣгане на силитѣ и прѣумората така сжщо способствуватъ за заболѣване отъ охтика. По тоя

поводъ разказватъ слѣдния характеренъ случай. Въ 80-тѣ години на миналото столѣтие подиръ пожара въ „Opera comique“ между парижкитѣ пожарникари внезапно се увеличила смъртността отъ охтика почти 8 пѣти. Помѣщенето и съдържанието на пожарникаритѣ останали както прѣди; само че слѣдъ пожара се е увеличило обучението, напръгането на силитѣ и прѣумората на хората. Когато се зели мѣрки за подобрене на храненето и намаление труда на пожарникаритѣ, то числото на охтичавитѣ се намалило, макаръ че другитѣ условия на живота останали безъ сѣка помѣна.

Отъ току що казаното се вижда какво грамадно значение иматъ жилищнитѣ условия и условията на труда въ заболѣването отъ охтика. Ако тия условия способствуватъ за ослабване на организма, то тѣ способствуватъ и за развитието въ него зараза. Излиза като че сичко се свеска изключително къмъ економическото положение. Но не трѣба да се забравя, че охтиката отнася не малко жерѣви и изъ състоятелнитѣ класове на обществото, които могатъ да иматъ добро жилище, удовлетворително се хранятъ и не се прѣсилватъ съ работа. Въ такива случаи економическитѣ причини изчезватъ, но изпъкватъ други, които така ежщо способствуватъ за ослабване на организма: лоши навици, които нарушаватъ исканията на хигиената, извѣмѣрно ползуване съ удоволствия, алкохолизъмъ, развратъ и пр.

Както и да е, въ сѣки случай охтиката си остава болестъ прѣдмно на работната класа. Поради това главно внимание трѣба да се обърне, што да се защитятъ работницитѣ отъ този бичъ на съврѣменото цивилизовано общество.

Споредъ миѣннето на германскитѣ лѣкари, народнитѣ санаториуми иматъ грамадно значение въ дадения случай. Санаториумитѣ изолиратъ болнитѣ, лѣкуватъ ги, учатъ ги на здрави, хигиенически правила и разумни навици, които относно се разпространяватъ отъ тѣхъ въ семействата имъ и работилницитѣ, а това служи като прѣдупрѣдително срѣдство противъ заразеня отъ охтика.

Нѣмцитѣ не само говорятъ, но и вършатъ. Въ 1899 год. въ Германия ежществували вече 33 народни санатории. Тѣхното число се увеличава отъ година на година, тъй като опитътъ е показалъ, че прѣбиванието на болнитѣ въ тѣхъ дава твърдѣ добри резултати по отношение къмъ оздравяне и подобрене. Свеѣтлина, чистъ въздухъ, чистота, покой, удовлетворително хранене — ето главнитѣ срѣдства, съ които си служатъ въ тия санатории.

Нѣмцитѣ възлагатъ много надежди на хигиено-диетическото лѣкуване на охтиката и се стремятъ да устроятъ колкото е възможно повече санатории. Но могатъ ли де се признаятъ тия послѣднитѣ за радикално срѣдство въ борбата съ охтиката?

Статистиката, привѣдена на горѣпоменатия берлинскъ конгресъ, показва, че въ Лондонъ отъ 1 милионъ жители умиратъ отъ охтика два пѣти по-малко, нежели въ Берлинъ. Съ тамъ се казва, че Англия изобщо прѣдставлява твърдѣ благоприятни условия за заболяване отъ тая болестъ. А между това ние знаемъ, че въ тая държава се е обръщало главно внимание не върху санатории за охтичави, а върху подобренето изобщо санитарнитѣ условия на живота на бѣдното население, върху общитѣ мѣрки за оздравяне населенитѣ мѣста.

Санаториитѣ еж насочени главно противъ заразата и къмъ лѣкуване. Чрѣзъ тѣхъ се стремятъ да отстранятъ болния изъ оная срѣда, дѣто той разпространява заразата, да го поставятъ въ невъзможность да прѣдава тая послѣдната и да го лѣкуватъ. Но такъвъ единъ способъ за борба едва ли може да се признае за радикаленъ.

Въз основа на опита, въ Германия признаватъ, че въ санаториитѣ въ началния периодъ на охтиката се изцѣряватъ 20% отъ болнитѣ, а 65% оставатъ пакъ за нѣколко врѣме способни къмъ работа. Шо се касае до болнитѣ, у които болестъта е по-напръднала, то въ сана-

ториитѣ често съвѣзмъ не ги приематъ, или ги приематъ само за опити. Проф Куршманъ казва, че изъ санаториитѣ излизатъ само 20% болни съ заздравѣли бѣли дробове, т. е. съврѣшено поправени. А у останалитѣ мѣстниятъ процесъ затихва и само врѣмено прѣстава да оказва врѣдно влияние върху организма на болния. Съ цѣль да се изясни въпросътъ: шо става съ почти излѣкувалитѣ се въ санаториитѣ подиръ една година, събрали еж били свѣдения за 159 лица. Отъ тѣхъ почти половината били въ ежщото състояние, нъ каквото напуснали санаторията; 45% положението повече или по-малко се влошило и 9% умрѣли.

Така што повече отъ половината на почти излѣкувалитѣ се въ санаториитѣ, попаднали въ прѣдшнитѣ условия на живота, не могатъ да запазятъ полученото тамъ подобренне. Поради това за болнинството отъ болнитѣ прѣбиванието въ санаториума прѣдставлява само извѣстна отсрочка на неизбежния край.

Германскитѣ застрахователни каси еж дошли до убѣждение, че даже такъвъ единъ резултатъ имъ дава голѣми ползи. Поради това тѣ изпращатъ своитѣ болни въ санаториитѣ, лѣкуватъ ги тамъ, слѣдъ което тѣ ставатъ пакъ за извѣстно врѣме способни за работа.

Санаториитѣ не само лѣкуватъ болнитѣ и имъ поврѣчатъ за нѣколко врѣме способността къмъ работа, но, както вече казахме по горѣ, изолиратъ болния и му прѣчатъ да разпространява заразата. Не е чудно, че прѣдвидъ на тази двойка полза германскитѣ лѣкари настойчиво пропагандиратъ устройството на санаториуми.

(Слѣдва.)

Обявления.

Съобщава се, че въ района на Добричка околия еж задържани слѣдующитѣ безпритежателни добитѣци (юва), а именно:

- 1) Въ Добричката градска „юва“ се намира еднѣ конь 5 год., косъмъ черъ, на гърба има малко бѣло и на носа отъ двѣтѣ страни червено.
- 2) Въ Гелинджикската община се намиратъ: едно мжшко малаче 2 год., косъмъ червенъ, на опашката има малко бѣло и една крава 10 год., косъмъ комурестъ и дѣсеня рогъ извитъ на долу.
- 3) Въ Хардалийската община се намира една крава на 4 г., косъмъ черенъ, дѣсеното ухо отъ задъ разцѣпено.
- 4) Въ Енидженската община се намира едно даначе 3 год., косъмъ сиво-черъ, и
- 5) Въ Пчеларовската община се намира едно конче женско, косъмъ сивъ, на 2 год., безъ бѣлѣзи.

ВѢДОМОСТЪ

За числото на искания добитѣкъ въ Варненската
Гр. Общ. скотобойна
за прѣзъ мѣсець Мартъ 1903 год.

Овцѣ	Кози	Агнета	Ярега	Волове	Крани	Биволи	Телега	Свини	Вечни	Забѣлѣна
62	4	658		410	41	22	25	1222		

гр. Варна, 1-й Априлий 1903 год.
за Варненскій Град. Ветеринаренъ Лѣкаръ: П. Бичевъ.

Издава Варненското Градско Общин. Управление
Печатница на Хр. Н. Войниковъ — Варна